

ນະໂຍບາຍ ພັດທະນາວຽກງານ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

1. ວຽກງານເສນາທິການ

- ເອົາໃຈໃສ່ ເພີ່ມທະວີການສຶກສາອົບຮົມດ້ານການເມືອງແນວຄິດ ທິດສະດີ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນຂົງເຂດ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມຊຶມ ບັນດາເອກະສານ ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ, ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ-ລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ອອກແຮງຕັ້ງໜ້າຊຸກຍູ້ບັນດາກົມ, ກອງ, ສະຖາບັນຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານ 3 ສ້າງ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານຕາມທິດທາງແຜນການ, ວຽກງານຈຸດສຸມ ຂອງກະຊວງ.
- ເອົາໃຈໃສ່ ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງນິຕິກຳຂໍ້ກຳນົດ, ກົດໝາຍ ລະບຽບການເພື່ອບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຖະແຫຼງ ຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.
- ສຸມໃສ່ພັດທະນາ ຍົກລະດັບເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ວຽກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ປະກອບ ອຸປະກອນດ້ານເຕັກນິກທີ່ ທັນສະໄໝເພື່ອ ຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານ, ບັບປຸງລະບົບ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ, ກົນໄກປະສານງານ ໃຫ້ມີຄວາມ ທັນສະໄໝ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.
- ຕັ້ງໜ້າເອົາໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານທາງດ້ານວິຊາການ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີ ລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ເຂົ້າຮັບຜິດຊອບໃນໜ້າທີ່ວຽກງານຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.
- ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂອງພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.
- ເອົາໃຈໃສ່ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອຍົກລະດັບເຕັກນິກວິຊາການວຽກງານຖະແຫຼງ ຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ທັນສະໄໝຄົບຊຸດ ແລະ ມີຈຸດສຸມ.
- ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາທິດທາງແຜນການ ແລະ ໂຄງການວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວປະເທດ.
- ເອົາໃຈໃສ່ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຍ້ອງຍໍຕໍ່ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ຜູ້ທີ່ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ ໃນໜ້າທີ່ວຽກງານ.
- ອອກແຮງຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າແມ່ຍິງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຂົ້າໃນຂົງເຂດ ວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.
- ຊຸກຍູ້ ສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມື ດ້ານວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ກັບບັນດາ ປະ ເທດເພື່ອນມິດ ຍຸດທະສາດ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທັງພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ.

2. ວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ

- ສົ່ງເສີມການລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປັບປຸງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ການບໍລິການໃນຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ເອົາໃຈໃສ່ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ປັບປຸງລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເຕັກນິກໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ສະໜອງທຶນ ໃນການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ດ້ານຖະແຫຼງຂ່າວສື່ມວນຊົນຢ່າງມີຈຸດສຸມ.
- ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ, ການບໍລິການແຈກຢາຍ ແລະການຈໍາໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສື່ມວນ ຊົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ທົ່ວເຖິງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ອອກສູ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຕອບສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງສັງຄົມໃຫ້ພຽງພໍ, ສ້າງລາຍຮັບວິຊາການໃຫ້ນັບມື້ນັບຫຼາຍ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງ.
- ເປີດກ້ວາງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ.
- ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່, ຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍສື່ມວນຊົນເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງອົງການສື່ມວນຊົນ, ນັກຂ່າວ, ຜູ້ຮ່ວມງານ ແລະ ວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວ ໄດ້ປະຕິບັດສິດເສລີພາບ ແລະ ພັນທະ ຂອງຕົນດ້ານສື່ມວນຊົນ.
- ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ປະກອບຄໍາເຫັນ, ສະແດງທັດສະນະ, ຕໍານິຕິຊົມທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ບໍ່ຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.
- ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິຊາການ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ການຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານສື່ມວນຊົນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນສະໄໝ ບົນພື້ນຖານເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ , ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໆໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.
- ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນ, ຮ່ວມມື ດ້ານສື່ມວນຊົນ ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ, ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ຄົບວົງຈອນ.

- ເອົາໃຈໃສ່ເຜີຍແຜ່ໂຄສະນາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ສຸມໃສ່ພັດທະນາສິ່ງ ພິມ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເປັນອາວຸດອັນແຫຼມຄົມ ຂອງ ພັກ-ລັດ.

3. ວຽກງານວັດທະນະທຳ

- ສືບຕໍ່ປະຕິບັດແນວທາງການອະນຸລັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວັດທະນະທຳ ທີ່ມີລັກສະນະຊາດ, ປະຊາຊົນ ແລະ ກ້າວໜ້າ, ບຳລຸງ ແລະ ສ້າງຄົນລາວໃຫ້ມີຄວາມສາມະຄີປອງດອງ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ, ມີທັດສະນະການເມືອງໜັກແໜ້ນ ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳ ແບບແຜນດຳລົງ ຊີວິດອັນສົດໃສຈິບງາມ ມີວິຊາຄວາມຮູ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງພາລະກິດປ່ຽນແປງໃໝ່, ຮັບເອົາຜົນສຳເລັດຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຍຸກສະໄໝ.
- ສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຮັກສິລະປະວັດທະນະທຳ ຂອງລາວ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງຊາດ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຊຸກຍູ້ການປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ ຊາວໜຸ່ມ, ນັກຮຽນ ແລະ ອານຸຊົນ ຮູ້ຈັກອະນຸລັກ ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ບັນດາເຜົ່າ, ຈັດງານມະຫະກຳວັດທະນະທຳເດັກ ຢູ່ແຕ່ລະພາກ, ສ້າງກິດຈະກຳ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການປະກວດພ້ອນ, ຮ້ອງເພງ, ຂັບລຳທ້ອງ ຖິ່ນ, ແຕ້ມຮູບ, ການເລົ່ານິທານ, ກິລາຜື້ນເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອປຸກຝັງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບວັດ ທະນະທຳ ຂອງຊາດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ນຳເອົາຄວາມຮູ້ຜື້ນຖານດ້ານວັດທະນະທຳ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ໂຮງຮຽນ ສາມັນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ໃຫ້ເປັນລະບົບ.
- ຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດງານບຸນປະເພນີທີ່ເປັນເອກະລັກ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບວິຖີຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເພື່ອອານຸລັກຮັກສາວັດທະນະທຳ ຂອງລາວ ແລະ ສົ່ງເສີມການແລກ ປ່ຽນວັດທະນະທຳ ລະຫວ່າງ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຫັນຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳ ຂອງບັນດາເຜົ່າໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພ້ອມທັງເປັນການໂຄສະນາ ວັດທະນະທຳ ຮີດຄອງປະເພນີລາວ ອອກສູ່ສາກົນ.
- ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມການສ້າງຄົນ, ສ້າງຄອບຄົວ, ສ້າງບ້ານວັດທະນະທຳ ໃຫ້ໄດ້ທັງຈຳນວນ ແລະ ຄຸນນະພາບ.
- ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ໜ່ວຍງານຂອງລັດ, ເອກະຊົນຕະຫຼອດປະຊາຊົນ, ປຸກລະດົມກຳລັງຊັບ, ສະຕິປັນຍາ ເພື່ອອານຸລັກ, ຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳໃຫ້ໜັ້ນຄົງ, ເປັນຜື້ນຖານແຫ່ງການດຳເນີນຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຕະຫຼອດເຖິງການຮ່ວມກັນແກ້ໄຂບັນຫາວັດທະນະທຳ ໃຫ້ໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາ ປະເທດຊາດຢ່າງແທ້ຈິງ.
- ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍບັນດານິຕິກຳທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ສ້າງບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ບໍ່ທັນມີໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ ໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ.
- ສຳຫຼວດ, ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນ, ບຸລະນະປະຕິສັງຂອນສະຖານ ທີ່ມີລະດັບທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ພັດ ທະນາ ຜະລິດຕະພັນວັດທະນະທຳ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງສັງຄົມ.

- ສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງລັດ, ເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນ ຖານ ແລະ ສ້າງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາວຽກງານ ໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ ເຊັ່ນ: ໂຮງພິມ, ຫໍພິພິທະພັນ, ສູນວັດທະນະທຳເດັກ, ຫໍສະໝຸດ, ໂຮງລະຄອນ, ໂຮງຮູບເງົາ, ສະຖານທີ່ຜະລິດຕະພັນດ້ານວິຈິດສິນ, ຫໍພັກນັກສະແດງ, ສະຖາບັນການສຶກສາດ້ານວັດທະນະທຳ..., ເອົາໃຈໃສ່ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫານອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກວິຊາການທີ່ທັນສະໄໝ...
- ຊຸກຍູ້ການສ້າງຫຼັກສູດ ການຮຽນ-ການສອນ ໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ມີມາດຕາຖານທີ່ສາກົນຍອມຮັບ ແລະ ສຸມໃສ່ສ້າງນັກສະແດງລຸ້ນສືບທອດ, ນັກວິຊາການທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ທັງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ.
- ສິ່ງເສີມການປະດິດຄິດແຕ່ງ ບົດເລື່ອງ, ບົດປະພັນ, ວັນນະຄະດີ, ວັນນະກຳ, ລາຍການສະແດງ, ຂັບລຳ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະມະຫາຊົນ ແລະ ລັກສະນະກ້າວໜ້າ ທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບການພັດທະນາ ຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍໃຫ້ນາມມະຍິດ ແລະ ລາງວັນລະດັບ ຊາດໃຫ້ແກ່ນັກປະພັນ, ນັກປະດິດຄິດແຕ່ງ, ນັກສິລະປິນແຫ່ງຊາດ, ທີ່ດີເດັ່ນ.
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການສິ່ງເສີມເສີມຜະລິດຕະພັນວັດທະນະທຳ, ສ້າງຜະລິດຕະພັນວັດທະນະທຳ ໃຫ້ເປັນເສດຖະກິດຄອບຄົວ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຜະລິດຂັ້ນບ້ານ, ກຸ່ມຜະລິດ ແລະ ອື່ນໆ. ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜະລິດຕະພັນ ວັດທະນະທຳລາວ ໄດ້ມີຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍທີ່ແນ່ນອນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນຫຼຸດຜົນ ຈາກຄວາມທຸກຍາກຕາມນະໂຍບາຍ ຂອງລັດຖະບານ.
- ຊຸກຍູ້ ການຂຸດຄົ້ນສຳຫຼວດວັດຖຸບູຮານ, ການຂຶ້ນທະບຽນມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າການຂຶ້ນທະບຽນ ລິກະສິດທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ລິກະສິດທາງປັນຍາທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
- ສິ່ງເສີມສູນວັດທະນະທຳເດັກໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຂະຫຍາຍລົງສູ່ແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ ໃຫ້ມີສະໂມສອນວັດທະນະທຳເດັກ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາວຽກງານຫໍສະໝຸດແບບປະຊາຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອລົບລ້າງການກົກຫັງສີ, ສ້າງເຄືອຄ່າຍໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ໃນສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ.
- ຊຸກຍູ້ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການດ້ານສຳນັກພິມ, ພິມປື້ມ, ວາລະສານຕ່າງໆ ໃຫ້ມີປະລິມານເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນ ແຕ່ລະປີໃຫ້ສາມາດແຈກຢາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ມີລົງສູ່ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃນທົ່ວປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຮ້ານວາງສະແດງ ແລະ ຈຳໜ່າຍປື້ມ-ສິ່ງພິມອື່ນ ຕາມຮ້ານປື້ມ ອີບຸກ (E-Book) ເພື່ອນຳສະເໜີ ສິ່ງພິມລາວອອກສູ່ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- ສິ່ງເສີມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ວັດທະນະທຳລາວໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ໂດຍການສ້າງກິດຈະກຳເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດງານໂຄສະນາວັດທະນະທຳລາວ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເຊັ່ນ: ງານມະຫາກຳວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າ, ງານວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງ, ງານບຸນປະເພນີທ້ອງຖິ່ນ, ງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ປື້ມອ່ານ, ງານເທດສະການອາຫານລາວ, ງານມະຫາກຳຫັດຖະກຳພື້ນເມືອງລາວ, ງານປະກວດວັນນະຄະດີ, ດົນຕີພື້ນເມືອງ, ບົດເພິງ, ກາບກອນ, ການຝ່ອນ, ລະຄອນ, ການອ່ານ, ການແຕ່ງກາຍແບບລາວ....

4. ວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວ

- ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ຄົບ ວົງຈອນ ແລະໃຫ້ໄດ້ມາດຖານສາກົນ.
- ສຸມໃສ່ການປັບປຸງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ມີການບໍລິການແລ້ວ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ, ພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ ມີການສໍາຫຼວດ ແລະ ຈັດສັນແລ້ວໃຫ້ສາມາດເປີດການບໍລິການ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກໆ ແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດດໍາເນີນ ການສໍາຫຼວດ-ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ໃນແຂວງຂອງຕົນໃຫ້ສໍາເລັດ, ເພື່ອເປັນ ບ່ອນອີງ ໃນການລົງທຶນ ຂອງ ລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.
- ສຸມໃສ່ພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ໄດ້ ມາດຕະຖານສາກົນ ແຕ່ໃຫ້ຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລັກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວຕ່າງໆ ທີ່ຄຸ້ມຄອງໂດຍຊຸມຊົນຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ສ້າງເຄືອຄ່າຍການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແບບ ປະຊາຊົນ ມີສ່ວນ ຮ່ວມ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມມີ ສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດ ທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເພີ່ມທະວີການອະນຸລັກ ຊັບພະຍາກອນການ ທ່ອງທ່ຽວ ທາງດ້ານທໍາມະຊາດ, ວັດທະ ນະທໍາ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
- ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ ທຸລະກິດໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກໍາການທ່ອງທ່ຽວ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຊັ່ນ: ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ບໍລິສັດນໍາທ່ຽວ...ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາການບໍລິການໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ມີມາດ ຖານສາກົນ, ຄົບວົງຈອນ ແລະ ວ່ອງໄວທັນສະໄໝເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍກົງ.
- ຕິດຕາມ ຊຸກຍູ້ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ່າງໆ ໃຫ້ປະກອບສ່ວນເສຍຜົນທະ ເຂົ້າກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວຕາມ ລະບຽບການ, ປະກອບສ່ວນທຶນຊ່ວຍລັດຖະບານ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ.
- ເພີ່ມທະວີການປະຕິບັດ ນິຕິກໍາດ້ານກົດໝາຍ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ປະກອບການບໍລິການທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ປັບປຸງລະບຽບການ, ກໍານົດມາດຖານໃນການຄຸ້ມຄອງ ການ ທ່ອງ ທ່ຽວ, ການຮັກສາຄວາມປອດໄພໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ເປັນລະບົບລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວ ປະເທດ, ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາ ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.
- ສິ່ງເສີມການຮ່ວມມືດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທັງພາກ ລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເຫັນຄວາມສໍາຄັນ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວ
- ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມື ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວກັບຕ່າງປະເທດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາປະເທດ ທີ່ເປັນເປົ້າ ໝາຍຕະຫຼາດສໍາລັບການທ່ອງທ່ຽວລາວ. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຜູ້ຕາງໜ້າການທ່ອງທ່ຽວລາວ ປະຈໍາຢູ່ບັນດາປະເທດທີ່ເປັນ ເປົ້າໝາຍຕະຫຼາດທ່ອງທ່ຽວລາວ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວລາວ ສ້າງລາຍ ການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຄົບ ວົງຈອນເຊື່ອມຕໍ່ ກັບບັນດາປະເທດໃນອານຸພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອດຶງດູດນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ເຂົ້າປະເທດໃຫ້ຫຼາຍພ້ອມທັງເປັນການໂຄສະນາ ແລະ ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວລາວ.
- ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນໂດຍການຈັດງານມະຫາກໍາການທ່ອງທ່ຽວລະດັບຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ອໍານາດ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈັດງານ ສິ່ງເສີມກິດຈະກໍາການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນຂອງຕົນເປັນຕົ້ນ: ງານມະຫາກໍາ ວັດທະນະທໍາ ຊົນເຜົ່າ, ງານບຸນປະເພນີປະຈໍາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ງານບຸນທີ່ສໍາຄັນອື່ນໆ ທີ່ເປັນການສື່ສານ ເຖິງ

ເອກະລັກວັດທະນະທຳ, ວິຖີການດຳລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໂຄສະນາໃຫ້ຄົນລາວໄດ້ຮູ້ຈັກຢ່າງ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດແນວຄວາມຄິດການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ ຍ້ຽມຢາມພູມລຳເນົາຂອງຕົນ “ລາວທ່ຽວ ລາວ” ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

- ເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄວ້າ, ສຶກສາ, ວິໄຈກຸ່ມຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍການທ່ອງທ່ຽວລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ທັນກັບ ສະພາບການ ເພື່ອປັບປຸງກົນໄກການບໍລິການ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ.
- ເອົາໃຈໃສ່ປະສານສົມທົບກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອ ຍາດແຍ່ງທຶນ ມາຜັດທະນາບຸກຄະລາກອນໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ພຽງພໍທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະ ພາບໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຖານສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາດຖານ ຂອງອາຊຽນ.